

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig

Salisburgi, 1693

15. De eo, qui mittitur in possessionem rei servandæ causâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](#)

*equummittitur in possessionem: tum quod
petalem petitionem non omnino inter-
mittat actor principalem questionem, sed
prudente reo eam prosequi velit. Id sanè
tum maxime locum habebit, si propter
dilectionem rei, & quod eius responsiones
dilectionis, de causa principali satis lique-
re non possit.*

*Dubitatur II. an contra eum, qui in pri-
ma citatione in faciem citanti dixit, se non
comparatur, possit statim nullo termino
expectato in contumaciam procedi? ¶ Ex-
istentium est terminum citationis: nam
in eo citatus mutata voluntate comparu-
erit, propter solam illam locutionem re-
spectu causa non est contumax censem-
sus, quamvis judici aliquem contemptum
fecerit, per ipsum judicem poena aliquâ ex-
traordinaria punibilem; actor vero tunc
primum de contumacia rei conqueri potest,
si in termino citationis non comparuit.
arg. I. *Falcinus. 7. §. fin. ff. Quibus ex-
causis in possessionem eatur.**

*Dubitatur III. Quid si citatus non tan-
tum dixerit, se non comparatur, sed etiam
in termino non comparuerit, an sine
omni alia citatione mox contra eum in
contumaciam procedi possit? ¶ Distingui-
endo, an quis extra judicium nuntio ci-
tan, vel in judicio ipsi judici dixerit, se
non comparuerit. Si extra judicium,
designator est sententia, non statim ha-
bendum esse pro vero contumace, cum
jura expesse requirant triam citationem,
vel unam peremptoriam, antequam con-
tumaciam procedi possit. I. 7. & 9. Cod.
Cuomodo & quando judex. Si vero in
judicio trias constat ex c. *venerabilis. 7.*
1. parro. de Sentent. excommunicat. in
6. Cap. 2. h.t. eodem lib. contra talen
sime ali citatione recte in contumaciam
*procedi, sicut & alias plus nocet confessio-**

*sio judicialis, quam extrajudicialis. Glosa.
in d. §. porrò in s. in judicio. Quo fen-
su etiam accipi possunt text. in d. l. *Falci-*
nus 7. §. fin. & in l. 2. Cod. Cuomodo &
*quando judex.**

TITULUS XV.

**De Eo, qui mittitur in Pos-
sessionem causâ rei servendæ.**

SUMMARI A.

1. *Quomodo fiat missio in possessionem in actione re-
ali?*

2. *Missat*

2. *Missus post annum sine ulteriori decreto judicis acquirit veram possessionem.*
3. *Quomodo sit missio in actione personali?*
4. *Quare in hac requiratur secundum decretum, non in reali actione?*
5. *De immisso in actione reali dissentient à Cano, nista Civilitate.*

Quod *Missio in possessionem bonorum* sit remedium contra contumacem, *prorsi Tit.* dixi, quid verò Juris ex hac *missione* quis consequatur, hic traditur. Principaliter distinguendum est, an actor agat actione personali, vel reali? Si reali, mittitur ex *primo decreto*, seu primo in *possessionem* rei, quam vindicat. Sed haec possitio non est propriè possitio, *l. sifinita. 15. §. si quis autem. 22. & 5. seqq. ff. de Dam. infect.* sed tantum custodia, ne res per reum conventionum in fraudem deteriores fiant, vel fructus ejus male alienentur; quare nec ejicitur possessor contumax de possessione, sed uterque erit in possessione diverso respectu, nimis alter tanquam inspecto & custos, ut propter inspectionem tædio affectus, in judicio compareat, & respondeat actori. Possessor *missionem* passius colet agrum, & fructus colligit: actor verò *missus* eos custodier. Si Possessor colere nolit, actor colet, & fructus colligit, servabit, vel non servabiles vendet, & pretium custodiet. *l. 15. cui. 5. seqq. legatorum. 22. & 55. seqq. ff. Ut in poss. legatorum.*

Quod si reus intra annum redierit in judicium, & expensas & cautionem de *judicis* sibi, & *judicatum* solvendo præstiterit, salvam suam possessionem & fructus recipiet: si minus, actor post elapsum annum absque alio Judicis decreto verus efficietur possessor, alterum de possessione saltem cum assistentia judicis ejicere poterit, fructus lucrabitur, & reo sola quæstio proprietatis reservabitur. Imo actor ex ipsa possessione cæteris requisitis concurrentibus ipsam

quoque proprietatem contra reum quincunque alium præscribere potest. *Prætoris. 5. ff. de Dam. infecto.* Supposito, quid quidem bonâ fide credentem ad se pertinere, re ipsa autem aliena. In actione personali, si reus fuerit commax, mititur actor custodia causa *ultimo decreto* in possessionem rerum reum, aut etiam immobilium, si mobile nullum, vel non sufficiente adiungit. Quare reus in contumaciâ perficerit, tunc *Judicis* (qui plerumque solet intentus unius anni observare) sicut missio ex *secundo decreto*, ex quo actor vera possitio quandoque etiam licentia res mobiles nandi & de pretio sibi facili facientur: dummodo actor debitum sufficiat liquidaverit. *l. Fulcinus. 7. §. 1. ff. bus ex causis in possessionem eam cum proponas. 9. juncta aub. & rat. Cod. de Bonis authoritate judicand.*

Quæres: cur non similiter *secundum decreto* in actione reali interponatur? Rationem differentiae esse, quod in actione reali actor dicat rem suam eti, propter contumaciam rei verum eti presumatur. At in actione personali eti debitum allegat actor & nullum jus in possessionem rei; unde opus est *secundo decreto*, quo ipsi haec possitio ratiocinata non competit, adjudicatur. Et haec ipsa apud Canonistas recepta propter textus satis claros in *c. 1. §. 2. & præsertim in c. fin. 5. in aliis late Pan. Ut litè non contestata, annis Civilitatæ plerumque circa actionem aliter docent, ita ut ibi ex *primo decreto* censeant veram possessionem acquiri, per comparitionem rei commutabilem ex *secundo decreto* immisso domini.*

declarari, authoritate text. Gloss. in l. Prætoris. & l. si finia. 15. §. Julianus. 16. s. Danno infecto. l. 3. & fin. ff. de Agreenda possessione. Utta vero sententia canonistarum an Legisperitorum in præcepta sit, ex stylo curiarum petendum est.

TITULUS XVI.

Ut Lite pendente nihil innovetur.

SUMMARIUM.

1. Quod si gendere dicatur?
2. Lite priuata possessor non debet priuari commode possessor.
3. Recepit vel privilegia lite pendente imperata non expedita mentione litis pendentis sunt subrepia.
4. Alictius lite pendente facta sunt nulla: et si eam emat, perdit pretium.
5. Aut si cum mutas actiones liquidate donari et recte possunt, dubie vendi non donari potestur prepterum posterioribus.
6. Omnia iurata lite pendente sunt in pristinum statu revocanda.

Praetorandum, quod si lis pendente dicatur ex parte actoris per judicariam conventionem, seu libelli oblationem; ex parte autem res, postquam citatio à Juge competente emanavit, & legitimè periret ad ipsum, vel per eum stetit quo minus periret, dummodo una cum citatione libellus transmissus, aut in ipsa citatione intentio actoris sit fatus expressa. c. 1. & ibi Gl. ff. in V. indistincte. de Sequitur, possessor Clement. fin. h. a. aut litigiosus. Porro haec regula, quod lite pendente nihil innovari debet, quatuor notabiles habet effectus.

1. Lite pendente non debet possessor commissio sue possessionis privari, sed ex quo durante lite, quam prius fructus ex re

EX GEL IN DECRET. LIBER. II.

possessa colligere poterit. Unde in c. 1. h. 2. declaratur, Archiepiscopum, cui super jure præferenda crucis mota erat his, posse durante lite facere ante se crucem deferri, usque dum causa per sententiam terminetur. Similiter in c. 2. eodem tit. dicitur, quod si matrimonium alicuius accusetur tanquam invalidum, vel tanquam separandum quoad thorum & cohabitationem propter adulterium commisum, pendente hac accusatione non debet coniux accusatus privari possessione carnalis commercij. Quod est intelligendum, modò matrimonium jam consummatum sit: nam ante consummationem non fuit in illius commercij possessione, ergo nec lite pendente ea uti potest, vel hoc ipso, quod lite pendente omnia in suo statu manere debeant, sicut ante item fuere. Vid. Sanch. de Matrim. lib. 2. diss. 41. n. 50.

II. Rescripta aut privilegia lite pendente in prejudicium alterius imperata, non expedita mentione litis pendentis, censentur esse subrepitia: quia in dubio Princeps non intelligitur velle alterius jure praedicare, vel statum litis immutare. c. 1. & c. fin. h. t.

III. Tertio actionum & rerum litigiosarum alienatio pendente lite est prohibita & ipso jure irrita; inquit is, qui receperit, non tantum cogitur eam rem alienanti reddere, sed etiam, si sciens rem litigiosam emerit, pretium amittere, quod si feco acquiritur; si ignarus fecit, pretium ejusdem vel veram estimationem, ubi pretium non fuit, una cum alia tercia parte pretij vel estimationis ab alienante propter dolum ejus & sui deceptionem recuperabit. c. 3. & 4. h. t. fin. cum sua auth. Cod. de Litigiosis. sed

Quares, utrum ante item inchoatam actionem indistincte in alium cedi seu alienari possit.

Tt

pos-